

Ladislavljeva prodaja Dalmacije Veneciji god. 1409. i akcija njegove flote iste godine. Opsada Korčule sa strane te flote i pomorska bitka s Dubrovčanima. Kralj je Ladislav dosta rano uvidio, da će njegova vlast u Hrvatskoj i Dalmaciji propasti, pa je već u srpnju g. 1408. počeo voditi pregovore s Mlečanima radi prodaje Dalmacije, a bosanski poraz kod Dobora i širenje Žigmundove vlasti po Hrvatskoj i Dalmaciji jasno mu je pokazalo, da se nema čemu nadati. Ta vidjesmo, da se i Hrvoje, glavni stup njegova gospodstva u našim stranama, poklonio Žigmundu. Kao čovjek slaba karaktera i pohlepan za novcem, nastojao je u ovakoj za njega nepovoljnoj situaciji, da se bar što više lično okoristi, te je sa pregovorima oko prodaje Dalmacije nastavio sramotno se cjenkajući. Ugovor o prodaji bi sklopljen u Veneciji 9. srpnja 1409. Tim ugovorom proda on sve ono, što je još imao pod svojom vlasti, naime Zadar, Vranu, Novigrad i otok Pag; on se dalje na korist mletačke republike odrekne također svih prava na Dalmaciju. Mlečani su dakako sada nastojali, da faktično steknu ono, što im je tim ugovorom bilo priznato.

Dok su se vodili pregovori između Ladislava i mletačke republike, nastojao je on ipak, premda je njegova vlast bila već znatno ograničena, zadržati vlast u Dalmaciji i još je više učvrstiti i proširiti. Radi toga izašla u Dalmaciju brodovlje od pet galija i više brigantina pod komandom Ludovika Aldemarisca. To se brodovlje združilo s galijama Ivana de Lusignano. Ova Ladislavljeva akcija, koja bi se mogla usporediti s utopljenikom, koji se hvata slamke, uznemirila je dakako dalmatinske gradove, naročito Dubrovnik, a i Žigmund se počeo spremati na protuakciju te je pozvao Dubrovčane, da mu pošalju brodova. Među tim uznemirenim gradovima bila je i Korčula. Na glas, da su se pojavile Ladislavljeve galije, traže Korčulani kod Dubrovčana pomoć u oružju. Mnogo toga oružja oni traže, ali vijeće umoljenih na svojoj sjednici d 4. travnja samo djelomično udovoljuje njihovim molbama, premda je bio postavljen protivni prijedlog, da im se odobri onoliko, koliko traže; odobrava im četiri bombe, pedeset kopanja, dvije baliste razne vrste i strelice za njih. U svibnju šalju opet poslanika, da traži savjeta i ponovo moli još oružja. Vijeće umoljenih u sjednici od 31. svibnja odlučuje, da se poslaniku odgovori u pitanju savjeta, što ga je tražio, da Korčulani imaju patrona, koji će im moći dobro savjetovati. Oni sigurno s time ciljaju na Hrvoja kao njihova